

ROZPORZĄDZENIE NR 24/2006
WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 03 lipca 2006 r.
w sprawie Sulejowskiego Parku Krajobrazowego

Na podstawie art.16 ust.3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz.880, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz.1087) zarządza się co następuje:

- § 1.** 1. Sulejowski Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem” obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne, kulturowe i walory krajobrazowe w celu zachowania oraz popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.
2. W celu zabezpieczenia parku przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka funkcjonuje otulina, tj. strefa ochronna granicząca z Parkiem.
3. Park obejmuje obszar o powierzchni 17 030 ha, a otulina 36 730ha. Łącznie Park i otulina zajmują powierzchnię 53 760 ha.
4. Park zlokalizowany jest na terenie miasta Piotrkowa Trybunalskiego oraz gmin: Wolbórz, Sulejów, Ręczno, Aleksandrów – w powiecie piotrkowskim; Tomaszów Mazowiecki – w powiecie tomaszowskim; Mniszków – w powiecie opoczyńskim. Otulina zlokalizowana jest na terenie miasta Piotrkowa Trybunalskiego, gmin: Wolbórz, Sulejów, Aleksandrów, Ręczno, Łęki Szlacheckie, Rozprza – powiat piotrkowski oraz m. i gm. Tomaszów Mazowiecki powiat tomaszowski, gm. Mniszków – powiat opoczyński i gm. Przedbórz – powiat radomszczański.
5. Opis granic Parku i otuliny określa załącznik do rozporządzenia.
- § 2.** Ustala się następujące ogólne cele ochrony Parku:
1. Ochrona najcenniejszych fragmentów naturalnej przyrody, wybitnych walorów krajobrazowych oraz dziedzictwa kulturowego.
 2. Zachowanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego, pełni różnorodności biologicznej oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych.
 3. Harmonizowanie dotychczasowych form użytkowania terenu i działalności gospodarczej z uwarunkowaniami przyrodniczymi, krajobrazowymi i kulturowymi.
- § 3.** Ustala się następujące szczególne cele ochrony Parku:
1. Dla ochrony przyrody nieożywionej:
 - 1) zachowanie i przywracanie naturalnych walorów dolinom rzecznych,
 - 2) ochrona naturalnych krawędzi dolin rzecznych m. in. rzeki Pilicy: w Barkowicach Mokrych, Sulejowie, pod Szarbskiem, skarpa doliny rzeki Czarnej Malenieckiej koło Taraski, stoki doliny Radońki,
 - 3) zachowanie i ochrona obszarów stanowiących świadectwo współczesnych, naturalnych procesów geomorfologicznych takich jak parowy, wąwozy itp.
 2. Dla ochrony ekosystemów leśnych:
 - 1) utrzymanie i odtworzenie unikatowych zbiorowisk lasów nadrzecznych: łęgów, olsów oraz zbiorowisk zaroślowych tj. wiklin nadrzecznych i łożowisk jako rzadkich składników szaty leśnej,

- 2) ochrona lasów puszczańskich (ponad 160-letnich drzewostanów) będących relikdami Puszczy Pilickiej,
 - 3) ochrona naturalnych lasów, typowych dla dorzecza Pilicy, tj. pogranicza niżu i wyżyn polskich, zwłaszcza lasów z udziałem jodły pospolitej, lipy drobnolistnej, dębu bezszypułkowego, jawora i wiązu szypułkowego,
 - 4) ochrona rzadkich w Polsce zbiorowisk: dąbrowy świetlistej, łęgów z jesionem oraz borów bagiennych.
3. Dla ochrony ekosystemów nieleśnych:
- 1) zachowanie rzadkich i ginących fitocenoz łąk trzęślicowych,
 - 2) zachowanie fragmentów półnaturalnych łąk z cennymi zbiorowiskami roślinności łąkowo – bagiennej,
 - 3) zachowanie zbiorowisk łąk świeżych (grądowych),
 - 4) zachowanie i ochrona rzadkich i zagrożonych fitocenoz muraw napiaskowych i kserotermicznych.
4. Dla ochrony ekosystemów wodnych i torfowiskowych:
- 1) utrzymanie naturalnych układów hydrologicznych w dorzeczu Pilicy, tj. ochronę starorzeczy, obszarów bagiennych, torfowisk,
 - 2) zachowanie i ochrona torfowisk w tym zespołów typowych dla torfowisk wysokich i przejściowych
 - 3) ochrona ekosystemów dolin rzecznych przed zmianą warunków wodnych i zanieczyszczeniem
 - 4) ochrona przed zalesieniem i utrzymanie połączeń starorzeczy z rzeką Pilicą
 - 5) ochrona źródeł, bagien, torfowisk przed zmianą warunków wodnych.
5. Dla ochrony gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk:
- 1) utrzymanie różnorodności gatunkowej i szczególna ochrona roślin zagrożonych wyginięciem i objętych ochroną prawną,
 - 2) utrzymanie różnorodności gatunkowej zwierząt lądowych i wodnych i szczególna ochrona gatunków zagrożonych wyginięciem i objętych ochroną prawną,
 - 3) utrzymanie stanu zwierząt łownych w ilości odpowiadającej pojemności ekologicznej łowiska,
 - 4) zapewnienie warunków dla prawidłowego funkcjonowania gatunków cennych przyrodniczo, chronionych, rzadkich i zagrożonych oraz zabezpieczenie warunków do życia i rozwoju ginących taksonów,
 - 5) ochrona siedlisk i odpowiadających im zbiorowisk roślinnych o charakterze naturalnym. Szczególnej ochrony wymagają następujące, swoiste dla tego terenu siedliska: obszary źródliskowe, starorzecza, wszystkie zbiorowiska dolin rzecznych (łęgi, olsy, wikliny nadrzeczne, zarośla łozowe), torfowiska, łąki trzęślicowe, łąki świeże, murawy napiaskowe, murawy kserotermiczne, murawy bliźniczkowe, grądy, bory bagienne, bory chrobotkowe, dąbrowy świetliste, jedlina świętokrzyska,
 - 6) zachowanie i ochrona tradycyjnych odmian roślin uprawnych, w tym starych, tradycyjnych odmian drzew owocowych.
6. Dla ochrony walorów krajobrazowych i kulturowych:
- 1) ochrona naturalnych krajobrazów rzecznych o wybitnych walorach: środkowego odcinka Pilicy, Czarnej Malenieckiej, ujściowego odcinka Luciąży,
 - 2) ochrona wieloprzestrzennych obszarów leśnych, pozostałości puszczy pilickiej z enklawami naturalnej przyrody,
 - 3) ochrona rolniczych krajobrazów otwartych tj. pól uprawnych z tradycyjnym układem miedz, łąk, pastwisk, zarośli śródpolnych, kęp drzew,

- 4) ochrona historycznego krajobrazu kulturowego o unikatowych wartościach – Sulejów – Podklasztorze,
- 5) ochrona zabytków kultury materialnej, w tym charakterystycznych kapliczek i krzyży przydrożnych stanowiących osobliwość Nadpilicza, miejsc pamięci narodowej, śladów historii regionu,
- 6) ochrona punktów i panoram widokowych,
- 7) zachowanie charakterystycznych cech tradycyjnej architektury wiejskiej, lokalnych tradycji i zachowanych elementów kultury niematerialnej,
- 8) ochrona historycznych układów przestrzennych,
- 9) ochrona istniejących stanowisk archeologicznych, miejsc koncentracji oraz potencjalnego występowania stanowisk archeologicznych,
- 10) kształtowanie harmonijnego krajobrazu współczesnego,
- 11) ochrona przed eksploatacją surowców naturalnych.

7. Dla ochrony walorów rekreacyjnych:

- 1) ochrona najatrakcyjniejszych terenów turystycznych przed degradującym zagospodarowaniem (obszary leśne, obrzeże zbiornika Sulejowskiego, dolina Pilicy),
- 2) rozwój pożądaných form rekreacji - turystyki kwalifikowanej.

§ 4. 1 W Parku zakazuje się:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z póź. zm.¹⁾),
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, lęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, rybackiej i łowieckiej,
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej, zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego albo budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt,
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczaniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych,
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej,
- 7) budowania nowych obiektów w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej,
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno – błotnych,
- 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
- 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową,
- 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych,
- 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych,
- 13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony,
- 2) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa,

- 3) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym,
 - 4) realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 141, poz. 1492; z 2005 Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087; z 2006 r. Nr 45, poz. 319).
3. Zakaz, o którym mowa w ust.1, p.1, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko nie jest obowiązujące i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę parku krajobrazowego.
- § 5.** Nadzór nad wykonaniem rozporządzenia powierza się Wojewódzkiemu Konserwatorowi Przyrody w Łodzi.
- § 6.** Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach i powiatach, na terenie których położony jest Park.
- § 7.** Traci moc rozporządzenie Nr 3/94 Wojewody Piotrkowskiego z dnia 21 lipca 1994 r. w sprawie utworzenia Sulejowskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Piotrkowskiego Nr 22 poz. 136) oraz rozporządzenie Wojewody Piotrkowskiego Nr 8/98 wojewody Piotrkowskiego z dnia 9 grudnia 1998 r. w sprawie zatwierdzenia Planu Ochrony Sulejowskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Piotrkowskiego Nr 22 poz. 356)
- § 8.** Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego²⁾.

Wojewoda Łódzki

Helena Pietraszkiewicz

¹⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229; z 2002r. Nr 74, poz. 676; Nr 113, poz.984; Nr 153, poz.1271 i Nr 233, poz. 1957; z 2003 r. Nr 46, poz. 392; Nr 80, poz. 717 i 721; Nr 162, poz. 1568; Nr 175, poz. 1693; Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124; z 2004 r. Nr 19, poz. 177; Nr 49, poz. 464; Nr 70, poz. 631; Nr 92, poz. 880; Nr 96, poz. 959; Nr 121, poz. 1263; Nr 273, poz. 2703; Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202; Nr 62, poz. 552; Nr 113, poz. 954; Nr 130, poz. 1087; Nr 132, poz. 1110; Nr 163, poz. 1362; Nr 167, poz. 1399; Nr 175, poz. 1458 i 1462; Nr 180, poz. 1495 i Nr 249, poz. 2104; z 2006r. Nr 50, poz.360.

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Nr 3/94 Wojewody Piotrkowskiego z dnia 21 lipca 1994r. w sprawie utworzenia Sulejowskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Piotrkowskiego Nr 22, poz. 136), które na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U.Nr 92, poz. 880 późn. zmianami) traci moc z dniem wejścia w życie

niniejszego rozporządzenia, z tym, że na podstawie art. 153 tejże ustawy park krajobrazowy utworzony przed dniem wejścia w życie ustawy stał się parkiem krajobrazowym w rozumieniu tej ustawy.

Załącznik
do Rozporządzenia Nr

Wojewody Łódzkiego
z dnia

Opis granic Sulejowskiego Parku Krajobrazowego

Północna granica Parku biegnie po zaporze na Zbiorniku Sulejowskim, skąd skręca w kierunku południowym i biegnie wzdłuż prawego brzegu Zbiornika, następnie skrajem lasów państwowych (oddziały nr 193, 194 lasów Nadleśnictwa Smardzewice) a dalej lasów prywatnych. Przy ujściu ciekę spod Bukowca granica skręca na południowy zachód i biegnie skrajem lasów uroczyska Błogie, po granicy oddz. 8, 9, 12 i 23, po czym powraca na północ drogą Trzebiatów – Tresta aż do ciekę. Granica biegnie następnie w kierunku południowo – wschodnim, po północnym obrzeżu oddz. 7 i 6, dochodzi do drogi powiatowej relacji Tomaszów – Radonia, i drogą tą kieruje się na południe. Na skraju lasu (oddz. 19) skręca na zachód, obrzeżem oddz. 19 i 20 granica dochodzi do drogi prowadzącej do Julianowa i kieruje się przez wsie Julianów i Góry Trzebiatowskie do granicy lasu. Stąd wzdłuż północnych obrzeży oddz. 62 i 61 uroczyska Błogie dochodzi do drogi powiatowej 4328E relacji Tomaszów – Radonia, towarzyszy jej do skraju lasu i ponownie skręca na zachód. Granica Parku biegnie następnie wzdłuż granicy uroczyska Błogie; oddz. 70, 71, 72, 83, 85, 87, przecina oddz. 88 i dalej po granicy oddz. 86, 84, 75, 76, 77, 78, 79, 80, tutaj przecina ciek Bługa i wzdłuż południowych granic oddz. 89, 90, 91, 92, 93, 102, dochodzi do oddz. 109, przecina ten oddział i dalej biegnie wzdłuż południowych obrzeży oddz. 116, 122, 126, 123 i 124. Stąd granica biegnie w kierunku południowym drogą polną na zachód od osiedla Obdzień – Piaski, dalej krawędzią rzeki Pilicy do ciekę spod Podklasztorza. Przy mostku granica skręca na wschód drogą polną prowadzącą do Podklasztorza. Cały zespół zabytkowy opactwa cystersów znajduje się w granicach Parku. Na południe od opactwa granica skręca na wschód, omijając zabudowę kieruje się na północy-wschód (częściowo wzdłuż drogi polnej) do granicy gmin Sulejów, Mniszków. Omijając od południa zabudowania wsi Owczary dochodzi do drogi i dalej biegnie drogą do wsi Strzelce, przekraczając dolinę Radońki. Następnie powraca w kierunku zachodnim - w stronę Sulejowa krawędzią doliny rzeki Radońki aż do drogi polnej i drogą tą dochodzi do ul. Klasztornej, przecina ją, dochodzi do Pilicy i kieruje się na południe, prawym umocnionym brzegiem rzeki. Za Sulejowem granica odchodzi od rzeki, towarzyszy drodze prowadzącej do kompleksu Dąbrowa, a na jego obrzeżu skręca na wschód i biegnie wzdłuż linii lasów państwowych włączając do Parku oddz. 178, 169, 168, 167 i 158, po czym przecina drogę krajową nr 74 Sulejów– Kielce, obejmuje oddz. 138, 137, 136, 135, 134, 133. Dalej podąża drogą krajową nr 12 relacji Piotrków Tryb. – Radom - Lublin, obejmując oddz. 132, 131 i 130, dochodzi do drogi powiatowej relacji Przedbórz – Błogie Szlacheckie. Drogą tą granica kieruje się na południe i biegnie przez las do skrzyżowania oddz. 144, 145 i 151, gdzie zmienia kierunek na zachodni idąc wzdłuż południowego skraju oddz. 145, 146, 147 148 i 149. Granica zmienia kierunek na południowy, ponownie przecina drogę krajową nr 74 i biegnie po wschodniej stronie oddz. 154, 162 i 179. Na styku oddz. 179 i 182 granica skręca na południowy wschód w drogę prowadzącą do wsi Dąbrowa nad Czarną. Drogą przez wieś, w kierunku wschodnim, dochodzi do drogi powiatowej relacji Przedbórz – Błogie Szlacheckie i kierując się na południe wzdłuż tej drogi, granica przekracza rzekę, a po 500 m skręca na zachód w drogę gruntową. Granica zmierza w kierunku Niewierszyna; najpierw drogą śródleśną, następnie obrzeżem lasu. Granica Parku omija Niewierszyn od północy i dalej drogą polną dochodzi do brzegu lasu i jego skrajem biegnie w kierunku południowym, przecina ciekę spod Sieczki, biegnie nadal wschodnim skrajem lasów sołectw Władysławów oraz Szarbsko i dochodzi do ciekę spod Szarbska. Towarzyszy ciekowi 200 m w kierunku wschodnim, przecina go i dociera do miejscowości Podchojny, skąd obrzeżem lasów państwowych uroczyska Czarny

Las oddz. 7, 9, 12, 16, (nadm. Przedbórz, obręb Reczków) dochodzi do Skotnik. W Skotnikach granica Parku skręca na zachód, biegnie drogą, południowym skrajem oddz. 16, 17 i 18 w kierunku Pilicy. Granica przecina rzekę po śladzie drogi polnej i przechodzi przez jej koryto na wysokości mostku na starorzeczu w pobliżu wsi Łęg Ręczyński. Po lewej stronie Pilicy, granica kieruje się na północ, a po 200 m na zachód, przecina wieś i biegnie początkowo w stronę Nowinek, aby skręcić na północ wzdłuż drogi prowadzącej do wsi Placówka i Pociosek. W rejonie osady Dolna Wieś granica przekracza Stobienkę i dochodzi do drogi powiatowej relacji Sulejów – Stobnica i drogą tą biegnie na północ (starym traktem nadpilickim przez lasy uroczysk Winduga i Biała) w kierunku Sulejowa. Po minięciu kamieniołomów i zakładów wapienniczych granica na przedmieściu Sulejowa zbliża się do rzeki, następnie biegnie wzdłuż umocnień p/powodziowych, a w rejonie Polanki – przez las – krawędzią doliny rzeki. Do Parku zostało włączone ujście rzeki Luciaży i fragment jej doliny do wysokości pierwszych zabudowań miejscowości Przyglów. Tu granica przekracza rzekę i biegnie skrajem lasu kompleksu Murowaniec w kierunku północno-wschodnim. Na skrzyżowaniu dróg, na skraju lasu, granica zmienia kierunek na północny, po czym dochodzi do Barkowic, gdzie kieruje się na zachód, biegnie po północnej stronie zabudowań wsi Barkowice i dalej (po przekroczeniu drogi Przyglów-Koło) aż do południowych obrzeży oddz. 183 i 176 uroczyska Meszcze Nadl. Piotrków. Granica prowadzi następnie po obrzeżu lasów państwowych, aż do oddz. 146, skąd biegnie śródleśnym traktem w kierunku północno-zachodnim, przecinając oddz. 127, 104, 86, 70 i dochodzi do wsi Meszcze. Stąd granica skręca na wschód i prowadzi skrajem lasów państwowych do drogi krajowej nr 8 relacji Katowice – Warszawa. Granica Parku przebiega po wschodniej stronie tej drogi w kierunku Polichna, omijając parking i przed motelem skręcając na wschód. Granica biegnie następnie północnym obrzeżem oddz. 52, po czym skręca na południe wyłączając grunty wsi Polichno Budy i dochodzi do północnej granicy lasów uroczyska Meszcze oddz. 74, i biegnie 560 m na północ drogą polną prowadzącą do wsi Polichno. Następnie skręca na wschód do uroczyska Lubiaszów i północnym skrajem oddz. 90, 89, i 111 dochodzi do drogi powiatowej relacji Przyglów – Wolbórz - Ujazd, przecina ją i biegnie skrajem lasów państwowych (oddz. 166, 165, 164 i 168) i dalej północnym, a następnie wschodnim skrajem lasów państwowych aż do drogi powiatowej nr 1522E relacji Piotrków Trybunalski - Golesze - Godaszewice. Skręca w nią i kierując się na południe dochodzi do skrzyżowania z drogą lokalną do Lubiaszowa Nowego. Granica przechodzi przez wieś a następnie wzdłuż północnych obrzeży oddz. 242, 241, 240 po czym dochodzi do drogi przy ujęciu wody w Bronisławowie. W Bronisławowie granica parku kieruje się na północ drogą prowadzącą do wsi Swolszewice Działy i dalej zachodnim skrajem oddz. 158, 157 i 156, włączając je do Parku. Kierując się na wschód, północnym skrajem oddz. 156 zmierza w stronę zbiornika Sulejowskiego. Po ok. 660 m. (w miejscu, gdzie droga polna ze środkowej części wsi Swolszewice Łuby dochodzi do skraju lasu), granica Parku odchyła się na północ i przecinając pola uprawne dochodzi do drogi powiatowej relacji Proszenie - Borki. Granica biegnie tą drogą do skraju lasu a następnie skręca na wschód i północnym obrzeżem oddz. 148 i 147, dochodzi do linii brzegowej Zbiornika Sulejowskiego, i dalej brzegiem Zbiornika aż do zapory.

W Parku istnieje enklawa, obejmująca grunty rolnicze i lasy wsi Zarzęcin. Enklawa ta posiada charakter otuliny.

Opis granic otuliny Sulejowskiego Parku Krajobrazowego

Północna granica otuliny biegnie wzdłuż północnego skraju rezerwatu Niebieskie Źródła, okala go i dalej przechodzi linią oddziałową 126/125 oraz 148/126 uroczyska Smardzewice (Nadm. Smardzewice). Skrajem lasów państwowych granica zbliża się do prawego brzegu Pilicy i dalej, omijając kopalnię piasku Biała Góra, do drogi prowadzącej do Smardzewic. Granica biegnie tą drogą, następnie skręca na południe wzdłuż drogi powiatowej relacji Tomaszów Mazowiecki – Radonia, a dalej drogą powiatową Twarda – Unewel – Sławno. Przed zabudowaniami wsi Unewel granica kieruje się na południe; skrajem lasów i drogą polną dochodzi do wsi Potok B, a następnie biegnie wzdłuż drogi powiatowej relacji Dąbrowa n/Czarna – Wójcin – Mniszków. Około 650 m na południe od Zajączkowa granica otuliny

skręca na zachód i łukiem dochodzi do skraju oddz. 69 (ur. Błogie), gdzie zmienia kierunek na południowy, po czym dochodzi do wschodniego skraju Małych Końskich. Na skrzyżowaniu dróg w Małych Końskich granica kieruje się na południe, do wsi Marianka, gdzie skręca na zachód, przecina wieś i dalej biegnie przez wieś Konstantynów w kierunku Błogich Szlacheckich, Błogich Nowych i Strzelec. Po dotarciu do drogi krajowej nr 12 (relacji Piotrków Tryb. - Sulejów – Radom granica otuliny skręca na wschód i wzdłuż tej drogi dochodzi do uroczyska Jaksonek. Granica przebiega północnym skrajem lasu częściowo pokrywając się z granicą Parku, a następnie wschodnim skrajem lasu, aż do drogi krajowej nr 74 Sulejów – Kielce i wzdłuż niej podąża na zachód, a następnie skręca w kierunku Katuszowa. Drogą lokalną biegnie przez wieś Katuszów i dochodzi do mostu na Czarnej Malenieckiej w Borowcu. Granica przecina rzekę, a następnie drogą przez lasy dociera do wsi Kalinków i dalej na zachód do Komockiej Woli. Od tej miejscowości granica biegnie wzdłuż drogi prowadzącej na południe w stronę Przedborza. Mija takie miejscowości jak: Dąbrówka, Stara, Skotniki (włączając tę miejscowość w granice otuliny), Faliszew, Taras. Za wsią Trupień granica otuliny skręca wzdłuż drogi leśnej po obrzeżu oddz. 156, a następnie wzdłuż drogi polnej w kierunku rzeki Pilicy. Granica przecina koryto rzeki i dochodzi do drogi polnej (na południe od wsi Pysowa), która stanowi granicę gmin Przedbórz i Ręczno, biegnie wzdłuż tej granicy, następnie wzdłuż granicy gminy Ręczno i Masłowice do kompleksu leśnego Bąkowa Góra. Otulina obejmuje ten kompleks po granicy lasu, która stanowi jednocześnie granicę gmin Łęki Szlacheckie i Ręczno. Na północnym skraju lasu granica dochodzi do Strugi spod Łęk tj. Jaworki i biegnie wzdłuż niej około 500 m, a następnie drogą polną do pierwszych zabudowań wsi Zbyłowice. Po dojściu do drogi wojewódzkiej nr 742 relacji Przygłów – Ręczno – Włoszczowa granica odchyła się na północ i biegnie wzdłuż tej drogi do Ręczna, gdzie skręca w kierunku zachodnim i wzdłuż drogi powiatowej relacji Gorzkowice – Ręczno - Łęg Ręczyński dociera do południowo-zachodniego skraju uroczyska Wielkopole. Granica otuliny otacza cały kompleks leśny (wzdłuż granicy lasów państwowych), omija grunty wsi Reducz i biegnie dalej brzegiem lasu na północ, zaś od oddz. 87 (wschodni skraj wsi Wykno) zmienia kierunek na zachodni. Biegnie po granicy gmin Łęki Szlachecki i Rozprza aż do oddz. 194 kompleksu Kazimierzów. Granica otuliny obejmuje cały ten kompleks. Dalej biegnie po zachodnim obrzeżu lasów wsi Rajsko Małe i dociera do skraju oddz. 8 uroczyska Lubień. Granica zmierza na północ wzdłuż skraju oddz. 8, 7 i 6, a następnie obrzeżem lasów (grunty wsi Zamożna Wola) aż do oddz. 45 uroczyska Łęczno. Od oddz. 43 granica otuliny biegnie na północ drogą poprzez Kolonię Łazy do skraju oddz. 134 i dalej brzegiem lasów obejmując oddziały 133, 132 i 130 – do rzeki Luciąży. Tu granica przechodzi na lewą stronę rzeki, towarzyszy jej do miejscowości Przygłów, gdzie skręca na zachód i biegnie wzdłuż drogi krajowej nr 12 w kierunku Piotrkowa Trybunalskiego dochodząc do granicy miasta. Skręca na północ i prowadzi wzdłuż obrzeży lasów państwowych ur. Meszcze; zachodnim skrajem oddz. 109, 108, 107, 88, 73 i 72 aż do drogi prowadzącej przez wieś Meszcze. Granica przecina wieś, następnie zbliża się do drogi krajowej nr 8 Warszawa – Katowice, skąd kieruje się na północny wschód; biegnie prawym skrajem tej drogi (od oddz. 57 do 53 po granicy Parku) do miejscowości Polichno. Tu granica zmienia kierunek na wschodni i prowadzi przez wsie (na południe od zabudowań) Polichno Nowe i Żarnowica Duża, następnie dochodzi do skrzyżowania dróg we wsi Golesze Duże, a stąd biegnie przez Dębsko w kierunku wsi Swolszewice Działy. Na skraju lasu granica otuliny skręca na północ i biegnie zachodnim obrzeżem oddz. 154, 153, 152, 141, 135, 129 i 122. Tu granica skręca na wschód i przebiega północnym skrajem lasów państwowych kompleksu Nagórzyce. Od oddz. 116 kieruje się na północ wzdłuż oddz. 108, 106, 105. Dalej granica biegnie zachodnim skrajem oddz. 101, 97 i 91 a następnie północnym skrajem oddz. 91, 90, 89, 87, 86 i 92 uroczyska Józefów podąża w kierunku Pilicy, omijając od południa zabudowę Brzostówki. Następnie wzdłuż Pilicy dochodzi do mostu i po prawej stronie rzeki dociera do rezerwatu Niebieskie Źródła.

UZASADNIENIE

Ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880) uchylona została dotychczasowa ustawa z dnia 16 października 1991r. o ochronie przyrody. Zaistniała potrzeba dostosowania aktów prawnych powołujących parki krajobrazowe do zapisów nowej ustawy, w szczególności w zakresie nakazów i zakazów obowiązujących na terenie parku.

Zatwierdzony Rozporządzeniem Wojewody Piotrkowskiego Nr 8/98 z dnia 9 grudnia 1998 r. Plan Ochrony Sulejowskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Piotrkowskiego Nr 22 poz. 356) wprowadził zmiany granic parku i otuliny. W stosunku do Rozporządzenia o utworzeniu Parku (Rozporządzenie Nr 3/94 Wojewody Piotrkowskiego z dnia 21 lipca 1994 r. w sprawie utworzenia Sulejowskiego Parku Krajobrazowego) powierzchnia parku zwiększyła się z 16707 ha do 17444 ha zaś otuliny zmniejszyła się z 39569 do 38927 ha.

Granice Parku i otuliny pozostają bez zmian jednak bardziej precyzyjne pomiary ich powierzchni, wykonane komputerowo, wskazują na pewne różnice. Obecnie całkowita powierzchnia Sulejowskiego Parku Krajobrazowego wynosi 17030 ha zaś otuliny 36730 ha.

Rozporządzenie niniejsze nie powoduje żadnych skutków finansowych, a zadaniem jego jest wyłącznie doprowadzenie do zgodności rozporządzenia tworzącego Park do przepisów obecnie obowiązującego prawa.

Projekt rozporządzenia uzyskał pozytywną opinię Wojewódzkiej Rady Ochrony Przyrody w Łodzi na posiedzeniu, które odbyło się 2 marca 2005 r.

Informację wytworzył : Andrzej Wiercioch / 03 lipca 2006 r. / Wydział Środowiska i Rolnictwa

Informację opracowała : Martyna Malinowska / 06.07.2006 r. / Wydział Prawny i Nadzoru

Informację zmodyfikował : –

Informację umieścił : Katarzyna Juszczyk / 06.07.2006r. / Zespół Prasowy Wojewody